

Zleva fyzik Mgr. Martin Blaschke, matematik Mgr. Petr Blaschke a fyzik Mgr. Filip Blaschke, Ph.D., při odborné diskusi v knihovně Matematického ústavu v Opavě.

Bratři Martin, Filip a Petr Blaschkeovi našli na Slezské univerzitě naplnění a rádi by jí zůstali natrvalo věrní

Když fyzik Filip Blaschke při promociích Filozoficko-přírodovědecké fakulty (FPF) 10. října převzal doktorský diplom, zůstali jeho bratři Martin, také fyzik, a Petr, matematik, v publiku skryti a odhalilo je teprve zpracování fotodokumentace. To však už tip oslovit celé bratrské trio konkretizovala Bc. Eva Jakubcová z oddělení pro vědu a zahraniční styky FPF.

Na Slezské univerzitě (SU) v Opavě, kam přišli studovat z Fulneku, nejsou žádnými nováčky, a přesto se jim mediální pozornost až dosud vyhýbala. Citované promoce tento stav změnila poté, kdy Mgr. Filip Blaschke, Ph.D., setkání neodmítl a zprostředkoval též účast svých dvou bratrů. Mluvčím se pro první minuty stal nejstarší Martin, absolvent magisterského studia na Ústavu fyziky a posluchač doktorského studia tamtéž, jehož disertační práci na téma Černé díry v multidimenzionálních prostoročasech vede prof. RNDr. Zdeněk Stuchlík, CSc. Slovo si vzal nikoliv jen proto, že svůj hlas školí už řadu let v Komorním pěveckém sboru SU.

„Hlásím se k tomu, že v roli průzkumníka opavského studijního terénu jsem byl právě já,“ říká Martin s úsměvem. „Filip a Petr, jinak jednovaječná dvojčata, to už měli mnohem lehčí. Mohli se spolehnout na mé kladné reference,“ dodává a na adresu vztahu k hudbě dodává, že jde o jeden ze zájmů, jež bratry stále spojuje. „Jiným jsou časté diskuse o evoluční teorii,“ prozrazuje a na otázku po blízkosti profesního zaměření na přírodní vědy, reaguje jednoduše. „Z toho, stejně jako ze širokého spektra témat, která nás lákají, v tom nejlepším slova smyslu

viníme dědečka,“ naznačuje za Filipova a Petrova souhlasu. „Byl účetním, ale kromě toho ho bavilo mnoho jiných věcí, třeba jazyky nebo historie, a mnohé si též dokázal sám nastudovat,“ představují bratři svého již zemřelého předka, po němž duchovní výbavu bohatě dědili. Jejich vyložené úspěšné působení na akademické půdě SU o tom snáší řadu dokladů.

Filip, čerstvý nositel hodnosti Ph.D., absolvoval během studia na Ústavu fyziky čtyři pracovní stáže v Japonsku (Tokyo Woman's Christian University). „Stál za nimi můj externí školitel Masato Arai, s nímž jsem se podílel i na řešení projektu Supersymetrie v teoriích pole a strun a ve fyzice za Standardním modelem,“ objasňuje Filip a netají, že na japonském prostředí mu imponuje pořádek, organizovanost a klid. Proto s ním spojuje i nejbližší budoucnost. „Chci se zúčastnit výběrového řízení na dvouletý postdoktorský pobyt v Japonsku. Pokud to vyjde, měl by začít zhruba za rok,“ představuje svůj nejbližší cíl, ale vrací se ještě k doktorskému studiu. „Nebylo by ode mě jistě spravedlivé, kdybych nejmenoval svého interního školitele prof. Ing. Petera Licharda, DrSc. Ten mě k obhajobě disertace Dynamická realizace scénáře bránových světů pomocí topologických solitonů přivedl,“ připomíná Filip.

Jeho dvojče, jen o dvě minuty starší Petr, sdílí na Matematickém ústavu (MÚ) ve druhém patře budovy Na Rybníčku pracovní s dalšími doktorandy. V doktorském studiu, které se, podobně jako u Martina, chýlí k závěru, je jeho školitelem prof. RNDr. Miroslav Engliš, DrSc., jenž ho dříve přivedl k magisterskému absolutoriu. Působení na oddělení funkcionální analýzy a diferenciálních rovnic se mu zamlouvá a rád by s MÚ spojil svou další budoucnost. „Nebudou-li vůči tomu námitky, zdejší ústav mi plně vyhovuje,“ konstatuje Petr. Všichni tři bratři si již v Opavě či v její blízkosti vybudovali pevné zázemí, Petr a Filip dokonce rodinné, a zakotvení SU berou s maximální odpovědností. „To co do nás univerzita vložila, bychom jí chtěli postupně vracet,“ formulují jaksi mezi řádky, ale o to s větší přesvědčivostí.

Co vše mají Martin, Filip a Petr společné, ale také to, co je rozlišuje, i když u dvojčat je to při prvním kontaktu přece jen složitější, se nedá za jediné hodinové setkání postihnout. Proto se nebránili návrhu, že si schůzku po čase zopakujeme, tentokrát pokaždé individuálně s jedním z nich. Jak stvrdila vzorci a rovnicemi na závěr v knihovně MÚ úplně popsaná tabule, mluvit o čem rozhodně bude. Bratři navíc souhlasili i s tím, že uvažovaný rodinný „seriál“ zahájí nejmladší z nich, tedy Filip. „Patří mu to, vždyť v doktorském studiu nás předhlonil. Snad to nebude o moc a snad ho toto vítězství neporazilo,“ berou s humorem Martin a Petr.